

Formanden:

Så er det ordføreren.

Kl. 11:10

Tina Nedergaard (V):

Jeg er enig så langt, at jeg også mener, at staten f.eks. skal tage sin del af ansvaret. Det vil også blive håndhævet som en del af den her ungdomsaftale, at staten skal gå med ind og løfte den uddannelsesforpligtelse, der ligger i forhold til vores unge. Hvis man går ind på konto 20.31.12 i finanslovforslaget, vil man notere sig, at det ikke er et forslag, der er kommet nu, men noget, der er bygget op efter det behov, der er opstået blandt de unge, fordi praktikpladsantallet jo langsomt er løbet ud, fordi kontrakterne udløber nu. Så vi har gearret op, afhængigt af hvor mange der er kommet ud. Faktisk er det sådan, at der er afsat betydelig flere midler i år, også mere end det, der fremgår af finanslovforslaget. Der bliver også i finanslovforslaget afsat endnu flere midler til næste år, og så er regeringen oven i det kommet med en pakke på 1,4 mia. kr.

Om de øvrige unge, som ikke er inde i praktikpladssystemet, må jeg sige, at den bedste hjælp, vi kan give dem, enten er et produktions-skoleophold, en egu-aftale. Vi har jo bl.a. i foråret aftalt, at vi kompenserer kommunerne, når de tager nogle egu'ere ind, for det er en forberedelse på, at disse kan tage en egentlig faglig uddannelse senere hen.

Det er klart, at vi skal tage hånd om de mest udsatte unge, men vi kan så også samtidig glæde os over, at der er rigtig, rigtig mange unge, der søger uddannelse nu, fordi de ikke bare lige kan gå ud og få et ufaglært job. De vælger uddannelse, og det er et klogt valg.

Kl. 11:11

Formanden:

Tak. Der er ikke flere korte bemærkninger til fru Tina Nedergaard. Nej, det er der ikke. Vi er langt over tiden, så det skyldes god vilje, at fru Nanna Westerby ikke skulle sidde forgæves og vente. Tak til fru Tina Nedergaard.

Den næste ordfører er hr. Morten Bødskov.

Kl. 11:12

(Ordfører)**Morten Bødskov (S):**

Man kan roligt sige, at der var gnister i luften, da vi for et år siden sidst stod på den her talerstol. Økonomi- og erhvervsministeren trådte an på den helt store klinge. Politisk plat og uhyre uansvarligt kaldte hun Socialdemokraternes

krav om en vækstplan for dansk økonomi. Hun mente ligefrem, at kravet om en vækstplan var at smide håndklædet i ringen og et udtryk for, at man ikke ville være med til at fremtidssikre dansk økonomi.

Hvad er konklusionen? Konklusionen er, at regeringen tog fejl, og at Socialdemokraterne fik ret. Igen og igen har regeringen fejlvurderet udviklingen i dansk økonomi. Dansk økonomi vendte ikke efter sommerferien, som statsministeren forudsagde i foråret. Væksten styrteddykker, og arbejdsløsheden når op på hen imod 170.000 næste år.

Det er faktisk alvor og ikke udtryk for politisk plat, og det er dybt ansvarligt og ikke uhyre uansvarligt, som økonomi- og erhvervsministeren sagde for et år siden, at skubbe gang i dansk økonomi igen med en vækstpakke. De økonomiske vismænd siger det, de vil også have en vækstplan, men finansministeren kalder ønsket for et blålys. Konsekvensen af det udsagn fra finansministeren er, at endnu flere familier hver dag må se arbejdsløsheden i øjnene, og at endnu flere virksomhedsledere hver dag må låse døren bag sig for sidste gang. Og alt imens arbejdsløsheden stiger endnu mere, ja, så foreslår et af regeringspartierne nu i ramme alvor, at efterlønnen og dagpengene skal forringes dramatisk allerede om 2 år.

Jeg vil i dag gerne starte med at slå en ting fuldstændig fast: Socialdemokraterne medvirker ikke til at forringe hverken efterlønnen eller dagpengene. Og lad mig sige det, så det ikke kan misforstås: Vi mener ikke, at de, der har de hårdeste job, og som har svedt, slidt og slæbt længst, skal betale for de enorme skattelettelser, som regeringen og Dansk Folkeparti har givet de mest velstående i vores samfund. Nej, den, der trænger til en rigtig sveder, er finansministeren; en rigtig sveder til ham er helt rimeligt, for hvordan kan man igen og igen tage så gruelig fejl af udviklingen i dansk økonomi og så stadig afvise et bredt politisk ønske om at skubbe gang i dansk økonomi igen?

Vi skal have Danmark sikkert gennem krisen, og det er nu, vi skal træffe de rigtige beslutninger, der hjælper her og nu og samtidig bringer Danmark og vores velfærdssamfund videre efter krisen. Udfordringerne er enorme, men mulighederne er meget vanskelige, for på trods af næsten 8 års konstant økonomisk fremgang under VOK-flertallet er mange af de byggeklodser, som vi skal bygge fremtidens Danmark med, misligholdt eller slået i stykker.